

పులి ఆవు కథ తెలిసి వాళ్ళుండరు. అయితే, ఆ కథలో నక్క మంత్రాంగం చేరితే 'ట్రాజెడీ' 'కామెడీ' అవుతుందని తెలుసా?

ఇప్పటి ప్రవేశావ్రాంక్షలు

వి.నరసింహమూర్తి

అవగనగా హిందీ మీడియంలో చదువుకొన్న ఒక తెలుగు పెద్దపులి వుండేది. దానికి తెలివి తక్కువ, ఆక లెక్కువ.

ఒక రోజు ప్రొద్దున్నే తెగ ఆకలేసింది దానికి.

“గాండ్రుఁపై”, “గాండ్రుఁపై”, అవి అరుచుకుంటూ అడవంతా తెగతిరిగి, బేక్ పాస్ట్ కి ఒక్క జంతువు కూడా దొరక్కపోయేసరికి, నిరాశతో “ఇంతేరా ఈ జీవితం” అని పాడుకుంటూ అడవి వదలి, అడవినానుకొని వున్న ఓ ఊరి పొలిమేరల్లో కొచ్చేసింది

దాని అదృష్టవశాత్తు ఓ లావుపాటి ఆవు ఒంటరిగా "జీవిత మే సఫలమూ" అని పాట పాడుకుంటూ. గడ్డి మేస్తూ కనిపించింది. దాన్ని చూసేసరికి సెద్ద పులికి నోరూరింది. "క్యా ఖాబ్ హై." క్యా ఖాబ్ హై" అనుకొంది హిందీలో. దాన్ని వాయిదాల వద్దతిలో తింటే ఇంతెంత బావుండునో కదా అని కూడా అనుకుంది. వెంటనే దానిదగ్గర కెళ్ళి నిలబడి. "హలో మై డియర్" అని చిరునవ్వుతో వలకరించింది దానిగొంతు వింటూనే ఆవు అంతెత్తు యెగిరి కిందపడి దుమ్ము దులుపుకుంటూ వణుకుతూ లేచి నిలబడి. దాన్ని చూసి "ఎవర్నూవ్?" అని అడిగింది. అప్పుడు పులి నవ్వి "ఇంకా నన్ను పోల్చుకో లేదా?" అని అడిగి "అరే దీనానో. ముఖ్ వహాచానో" అంటూ పాట మొదలు పెట్టింది.

తరువాత ఆవు భయపడి. "తల్లివి నీవే. కండ్రీవి నీవే- నన్ను కాపాడే దైవము నీవే" అని పాడుతూ దాని కాళ్ళమీద పాపాంగపడిపోయింది. "నీకు రెండు కాళ్ళెత్తి దంగం పెడతాను; నన్నొదిలేయ్" అంది దీనంగా. దాని పాటలు, మాటలు వింటూనే పులికి నవ్వాచ్చింది. వెంటనే గట్టిగా హిందీలో నవ్వి "నిన్ను వదిలి నేను పోలేనులే; ఇది నిజములే!" అని వ్యంగ్యంగా పాడింది.

చూడు మిత్రమా నా సంగతి నీకు లీడు. నా ఆకలి సంగతి అసలు తెలీడు.

అసలాకలి ఎంత భయంకరమైనదో నీకు తెలీడు. పిల్లలుపెట్టిన వెద్ద పులికి కళ్ళు కనబడవుట. అప్పుడది ఆకలికి తాళలేక మరొక జంతువు తినేందుకు దొరక్క. తన పిల్లల్నే చంపి తినేస్తుందట ఇలా అని నేను పుట్టిన న్నడు మా అమ్మ చెప్పింది. అంతే! వెంటనే మా అమ్మ దగ్గర్నుంచి పారిపోయి ప్రాణాలు దక్కించుకొన్నాను. ఇంతకూ నేను చెప్పేదేమిటంటే.... "వెద్దపులిని చెప్పనీ కుండానే ఆవు అడ్డుపడిపోయింది.

"నాకర్థమైంది ప్రభో! అర్థమైంది! మీ ఆకలికి నా జోహార్లు; కానీ నా విషయం కూడా కొంచెం ఆలోచించు నేను ఒంటరి దాన్ని కాను. నా కోసం ఆకలితో ఎదుర్చునే దూడ ఇంటిదగ్గరుంది.

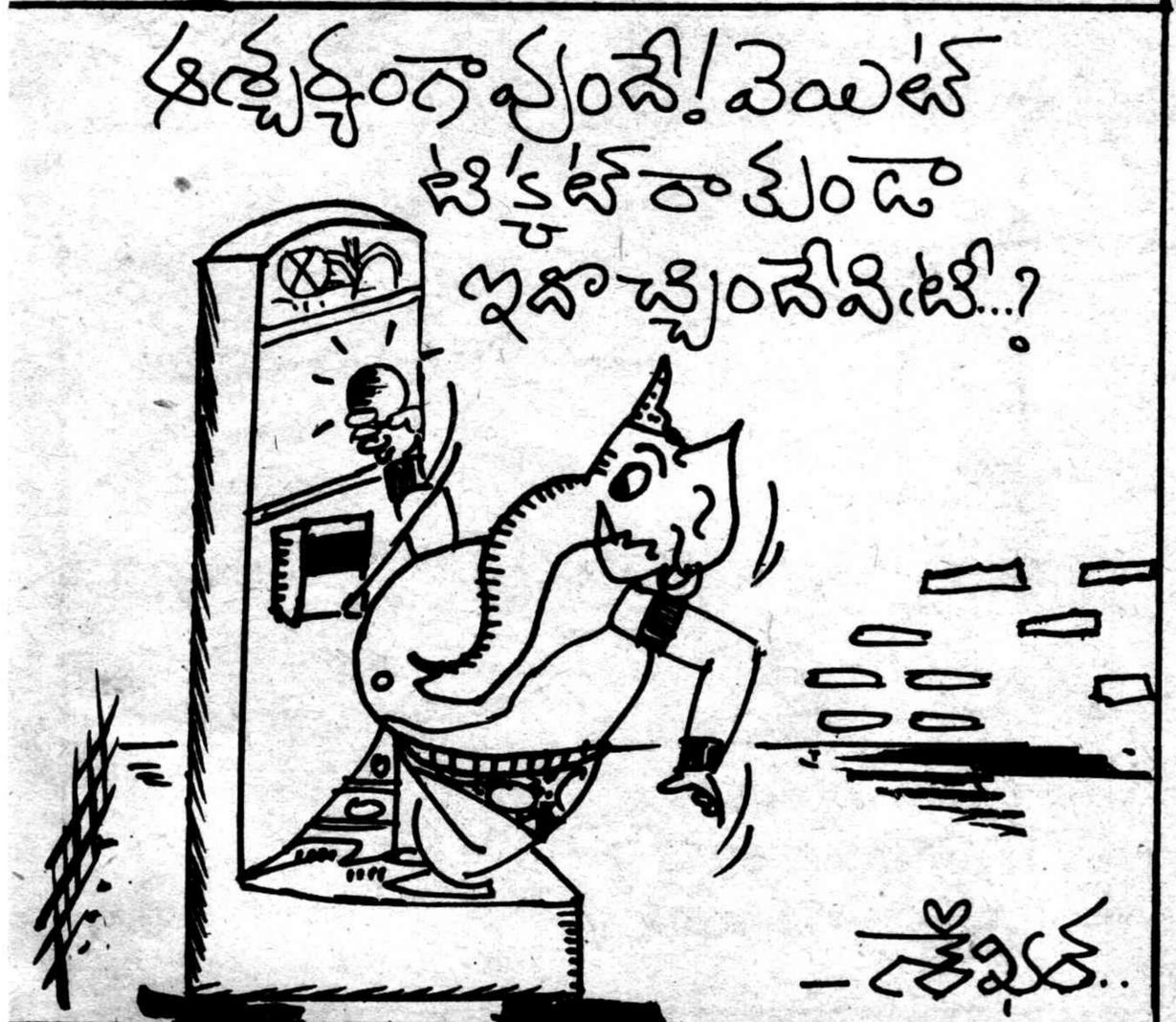
ముక్కువచ్చలారని ముద్దుబిడ్డ నాకది. నువ్వు నన్నిప్పుడు బ్రేక్ ఫాస్ట్ కి తినేస్తే మరి నా దూడ ఫాస్ట్ వంగతేమిటి? ఆ తరువాత భవిష్యత్తులో దాని లంచ్, డిన్నర్ వగైరాల మాతేమిటి? అంచేత దయచేసి

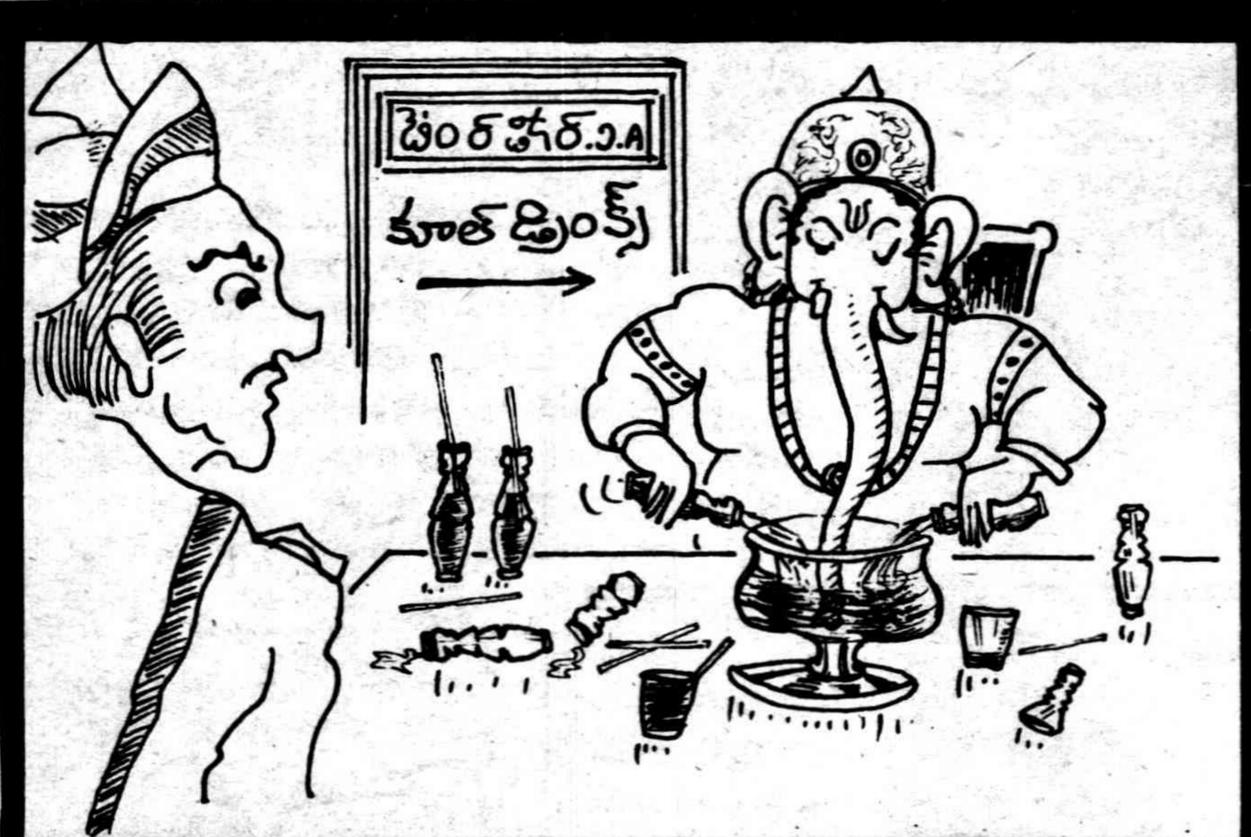
నన్నొదిలేయ్. కాగాలంటే ఈ రొడ్డు వెంటడే ఓ మైలు వెళ్తే అక్కడో గొర్రెల మంద కన్నడుతుంది. నాటిమీద పడు...." అంది ఆవు దీనంగా పులి నవ్వి "చాలా థాంక్స్ య్, పోలీసులకు రహస్యాలంగ జేసే ఇన్ ఫార్మర్స్ లాగా నాకు నువ్వు గొర్రెల మందల వివరాలిచ్చి ఎంతో సహాయం చేశావ్. నీముణం ఈ జన్మలో తీచుకోలేను నువ్వు ఇప్పటికిప్పుడు

చచ్చి మరొక జన్మ ఎత్తితేగాని నీ ముణం తీర్చుకొనే అవకాశం నాకులేదు నువ్వెలాగూ అగ్నేంటుగా చావలేవుగనుక. నేనే చంపేస్తాను" అంటూ చనిలేక పాడై పోయిన పంజాబి రిపేర్ చేసుకుని దాని మీదకు దూకబోయింది. "ఆగాగు..." అంటూ ఆవు వెనక్కు తగింది. "ఎందుకూ?" అంది పులి "నువ్వెప్పుడైనా ఉరితీయబడ్డావా?" అన్న ఆవు ప్రశ్నకు తల అడ్డంగా ఊపింది పులి. "అందుకే నీకు ఆ రూల్స్ అండ్ రెగ్యులేషన్స్ తెలీవు చంపబడే వాడికి ఆఖరి కోరిక కోరుకొనే అవకాశం ఇవ్వాలి. లేపోతే జంతువులన్నీ నిన్ను వెలివేస్తాయ్. ఆలోచించుకో మరి." "సరే నీ ఆఖరి కోరికేమిటి మరి?" అడిగింది పులి. "నాలాంటి తల్లి కింకే ముంటుంది కోరిక. ఇంటికెళ్ళి ఓసారి నా దూడని చూసి కనుపునిండా పాలు తాగించి వచ్చేస్తాను. అంతే!"

వెద్దపులి మోల్లన నవ్వింది. ఎగిరి ముందు రెండు కాళ్ళతో తన్నట్లుకొట్టింది. "అహ్లా హ్లా! నువ్వింటి కెళ్తావా. నేనంత తెలివి తక్కువ దాన్ననా నీ వుద్దేశం; ఒకవేళ అలాంటి వుద్దేశం వుంటే అది తప్పని నా వుద్దేశం." ఆవు బోయింది. "ఇంతేనా?" అంది దీనంగా "ఇంతే" అంది పులి.

"అవున్నే. కన్నపిల్లల్నే తినే నీకు నా మాతృహృదయం ఎలా తెలుసుంది?" అంది ఆవు రోషంగా కళ్ళనీరు కుక్కుకుంటూ. సెద్దపులికి జాలి కలిగింది. "సరే నీ మాటనమ్మి నిన్ను వదిలి పెడతాననుకొ, నువ్వు తప్పక తిరిగివస్తావని గ్యారంటీ ఎమిటి?" అనడిగింది అనుమానంగా— వదుల్తుందనే ఉద్దేశంతో ఆవు కొంచెం హుషారెక్కి "అమ్మతోడు. అబ్బతోడు నాతోడు. నీతోడు నేను అన్న తైముకి వచ్చేస్తా" అని పాట అందుకుంది. తర్వాత ఆవు అంతటితో ఆగక అంది. 'దేశమంతా కేవలం మాటనమ్మకం మీదే ఇన్ని అద్భుతాలు చేస్తోంటే నువ్వు ఆస్ట్రోల్ నీ బ్రేక్ ఫాస్ట్ కోసం గ్యారంటీ లడుగుతావా? ఇవి మర్యాదస్తులు. అశవి నాయకులు చేసేసన్ను కాదు ఇనా ననెవ రను కొంటున్నావ్? సత్య హరిశ్చంద్రుడు నాళ్ళింట్లోవున్న ఆవు వంశం నాది. అలాటి వంశంలో పుట్టిన నసత్య మాడ తానా. నన్ను వదిలావంటే పావుగంటలో నీ ముందు నిలబడ్తాను నా మాట నమ్ము గ్యారంటీ లడక్కు" అంది తన వాచీ చూసుకుంటూ

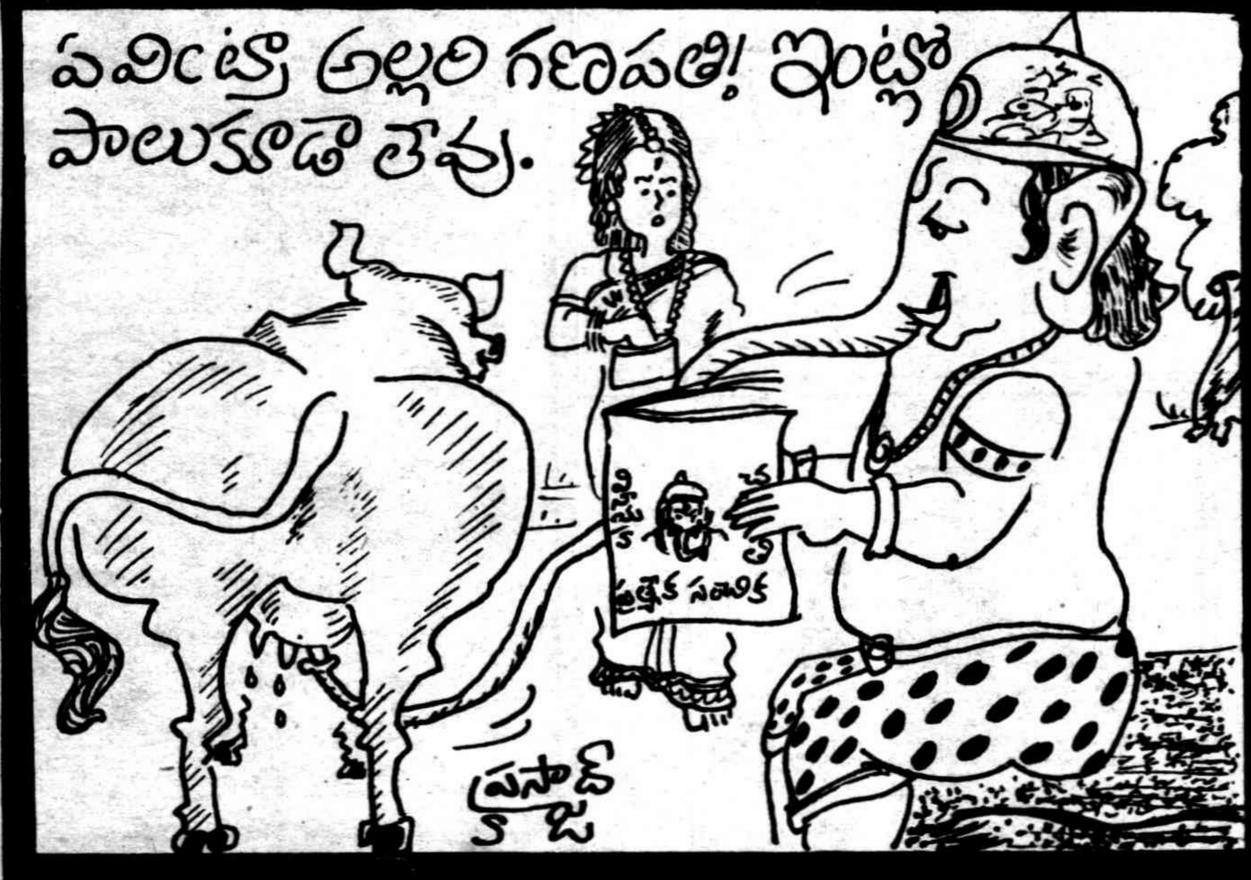

అదేమో దూడకు పాలిస్తానని తెగపడి. పావుగంటలో వస్తానని మాటిచి ఇంటి కెళ్ళింది. గంటైనా ఇంకా రాలేదేమో అని చూస్తున్నాను అంది. నక్క మొల్లున నవ్వింది - నవ్వు ఆపుకోలేక కిందపడి దొర్లింది.

“ఎం. ఎందుకలా నవ్వుతావ్? ఆ ఆవు తిరిగి రాలంటావా. మరి అదివరకటి కథలో ఆ ఆవు తిరిగి వచ్చినట్లు. అప్పుడు పులి దాని సత్యనందతకు మెచ్చి దాన్ని తినకుండా వదిలేసినా ఉందిగా. అవ్ కోర్కె-అది తిరిగొచ్చినా నేను దాన్నొదల నమకో” అంది పులి

నక్క జవాబివ్వకుండా ఇంకా నవ్వు తూనే ఉంది. పులికి కోవమొచ్చింది.

“ఎయ్ నవ్వాపి సమాధానం చెప్పావా. లేక నీ సంగతి తేల్చుమంటావా?” అంది లేచి నిలబడుతూ. నక్క నవ్వాపి “పిచ్చి మొఖమా! ఆ కథ నిజమే. కాని నీకు మాటిచింది ఆవు కాదు, ఎద్దు. ఈ ఊళ్లో అసలు ఆవులే లేవు. అది ఆవో, ఎద్దో తెలివి ఎద్దు మొద్దుస్వరూపమైపోయావేం?” అంది నక్క. నక్కనే పున్న బొరియలోకి దూచుతూ. పులి ముఖం పాలి పోయింది ఇక తన ముఖం చూవడం ఇష్టంలేక అగవిలోకి వరుగెత్తింది. దాని తెలివి తక్కువతనానికి నక్క నవ్వు కొంది. అది ఆవని నక్కకి, ఆవుకి మాత్రమే తెలుసును.

వెద్దపులికి సత్యహరిశ్చంద్రుడంటే ఎవరో తెలియదు. ఆ విషయం ఆవుకెందుకు తెలియాలని-“సరే వెళ్ళిరా కాని సరిగ్గా పావుగంటలో ఇక్కడుంటాలి” అంది. ఆవు సంతోషంతో ఉక్కిరి బిక్కిరైంది. వెంటనే పులిచుట్టూ తిరుగుతూ “అదేవుడెలా వుంటాడని ఎవరైనా అడిగితే మా పులిలాగా వుంటాడని చెబుతాను నేను.” అంటూ పాడుతూనే ఇంటికెళ్ళిపోయింది. పులి లైమ్ చూసుకుంటూ కూర్చుంది.

పావుగంట గడిచిపోయింది ఆవు రాశేడు ఒకవేళ ఆ ఆవు నాటి అగిపోయిందేమోలే అని సమర్థించుకొంటుండగా. అవు వెళ్ళిన వేపునుంచి నక్క వస్తూ కనిపించింది. వస్తూనే “ఏటి గురూ. ఇక్కడ కాపేవి నావో?” అనడిగింది. “అయిదు రోజు ఆవు దొడికిందిక్కడ. తిందామనుకో”

